

[Elisabeth Bruun Olesen]

ansatte, som skal ind i amtsfondene – er vel kommet ind for at få magten over investeringerne. Jeg har tidligere begrundet, hvorfor vi ikke mener, det hjælper, men selv set ud fra Socialdemokratiets egen holdning er amtsfonde vel nødvendige, hvis man vil styre investeringerne.

Jeg synes, at arbejdsministeren meget dygtigt gjorde rede for, hvordan Socialdemokratiets forslag i virkeligheden overhovedet ikke dner i forhold til elementerne i fællesberetningen.

Dér kunne jeg tænke mig at spørge igen: hvordan opbygger man bevidsthed? Hvad er grunden til, at der i dag ikke er en aktiv opbakning i befolkningen bag overskudsdeling? Jeg er enig med hr. Svend Auken i, at man kan lave opinionsundersøgelser på mange forskellige måder, og at resultatet afhænger af måden, man spørger på, men jeg tror ikke, jeg tager munden for fuld ved at sige, at der i dag i befolkningen ikke er aktiv opbakning bag Socialdemokratiets OD-forslag og ej heller bag regeringens.

Skyldes det ikke den måde, man argumenterer på, hvor argumentationen i Socialdemokratiet simpelt hen luller frem og tilbage? Den ene dag, godt nok for nogle år siden, ønsker man økonomisk demokrati, som der for så vidt var meget mere perspektiv i, end der er i det, man er endt med. Man slog på den centrale fond. Så blev man bange for, at den centrale fond var det store onde dyr i åbenbaringen. Så ville man have amtsfonde i stedet for, og nu lader man amtsfondene skrumpe ind. Hvad er der så egentlig tilbage i forhold til det ønske, man selv måtte have?

Jeg synes, at arbejdsministerens lidt hånende ord til hr. Ole Henriksen var meget velfortjente. Hr. Ole Henriksen formåede totalt at tage afstand fra sit eget forslag ved at sige, at det indeholdt ingen som helt elementer af socialisme. Socialismebegrebet måtte man stort set slet ikke bruge i den forbindelse. Men hr. Ole Henriksen og SF kan ikke komme uden om, at hvis SFs forslag, som det foreligger, gik igennem og virksomhedsrådet fik den vetoret i stort set alle ting, som forslaget lægger op til, så er forslaget i det mindste systemoverskridende. Det synes VS er godt, men SF mener vel ikke, at vi har den illusion, at vi kan vedtage det i Folketinget nu og så oven i købet benægte, at det er konsekvensen. Det er virkelig for naivt.

Men jeg vil gerne have, at hr. Svend Auken præciserer, hvad der egentlig bliver tilbage af det forslag, hr. Svend Auken nu vil lave sammen med de Radikale, idet jeg skal pointere, at en af hovedårsagerne til, at de Radikale vil have forslaget igennem, er fastholdelsen af en meget stram indkomstpøolitik. Forslaget skal være betalingen for den fortsatte stramme indkomstpøolitik.

(Kort bemærkning).

Arne Lund (KF):

Hr. Estrup gik hårdt i rette med mig, fordi jeg i mit indlæg i debatten her har hævdet, at samarbejde begrebsmæssigt må forudsætte frivillighed.

Jeg vil gerne understrege endnu en gang, at gør man overskudsdeling til noget obligatorisk, så bliver det en ret for medarbejderne, som de vil pukke på, og for ejerne og arbejdsgiverne bliver det en pligt, som de kun efterkommer med sure miner. Der må dog være lidt tilbage i virksomhederne, der er overladt til frivillige arrangementer. Det er i alt fald min erfaring fra 30 års virke på arbejdsmarkedet, at man kommer langt med frivillighed, og i de godt tre år, jeg har haft den glæde at sidde her i Folketinget, har det også været en fornøjelse at se, hvor smukke resultater et frivilligt samarbejde mellem Det Radikale Venstre og regeringspartierne har givet.

Jeg har ikke noget imod, at der skabes rammer for samarbejde på virksomhederne, men det må være vide rammer. Jeg har heller ikke noget imod, at der skabes incitament til et frivilligt samarbejde, og det er det, regeringens lovforslag går ud på.

Tyskerne har et udtryk, der oversat til jævnt dansk lyder noget i retning af: vil du ikke være min broder, så slår jeg dig for panden!

Jeg går ud fra, at det ikke er det, hr. Estrup er tilhænger af.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Fru Elisabeth Bruun Olesen er som regel god at lytte til og har mange gode betragtninger, men det kan ikke skjules, at fru Elisabeth Bruun Olesen og VS ikke er forbundsfæller i kampen for økonomisk demokrati.